

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U OSIJEKU
BROJ: KT-118/96

Osijek, 2. srpnja 2002.
MB/MP

VK-50/02-15
2-07-2002

ŽUPANIJSKOM SUDU U

OSIJEKU

Temeljem čl. 42. st. 2. t. 4. Zakona o kaznenom postupku podižem

OPTUŽNICU

protiv

BRANKA STANKOVIĆA, sina Vljaka i Mire rođ. Bošnjak, rođen 24. ožujka 1952. godine - u Čepinskim Martincima, s prebivalištem u Gibarcu, Kolodvorska br.22, općina Šid, SRJ, po narodnosti Srbin, državljanin RH, umirovljenik, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, pismen sa završenom ŠUP i tečaj za milicionera, posjeduje vikendicu u Erdutu, vojsku služio, nalazi se u pritvoru od 3. lipnja 2002. godine.

da je

točno neutvrđenog dana u vremenu od polovine rujna mjeseca 1991. godine do 4. travnja 1992. godine u Dardi, nakon oružanog napada iz Srbije na Republiku Hrvatsku od tzv. "JNA" i pridruženih joj srpskih paravojskih postrojbi, slamanja otpora branitelja i okupacije Baranje, te stvaranja tzv. "SAO Krajine za istočnu Slavoniju i Baranju", pridružio se miliciji te Krajine i zajedno s ostalim pripadnicima novostvorene vlasti postupao suprotno odredbama čl. 3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, te suprotno odredbama čl. 4, ~~5, 13, 17~~ Dopunskog protokola

točka 1a

točka 1 i 2a

uakou što je ost. Adam Mesar uličen
i zatvoren bez ^{primenog} valjke i tešnja

uz rečenu konvenciju od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (protokol II), kao pripadnik te milicije, a na dužnosti inspektora milicije, zajedno sa Zoranom Rujevićem u milicijskoj stanici u ^{najmanje deset} petnaest navrata vršio ispitivanje zatvorenika Adama Mesara, kojom prilikom su ga tukli gumenom palicom po glavi, leđima i rukama, gurali mu gumenu palicu kroz usta u grlo, udarali ga željeznom šipkom po leđima te otvorenom šakom u glavu u predjelu ušiju, sve dok se Adam Mesar ne bi onesvijestio i pao sa stolice na pod, nanjevši mu svaki puta tjelesne ozljede od čijih posljedica mu je smanjena funkcija sluha za 23%,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme okupacije nečovječno postupao prema civilnom stanovništvu,

pa da je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv civilnog stanovništva opisano i kažnjivo po čl. 120. st. 1. OKZ RH.

STOGA PREDLAŽEM:

1) da se pred vijećem Županijskog suda u Osijeku zakaže i održi glavna javna rasprava,

2) da se na glavnu raspravu pozove i sasluša okr. Branko Stanković, te pozovu i saslušaju kao svjedoci Adam Mesar, Mirjana Šimić, Božo Grgić, Marijan Marković te medicinski vještak Zlatko Maksimović,

3) da se na glavnoj raspravi izvrši uvid u zapisnik o saslušanju okr. Branka Stankovića (list 114 i 115, 143-145), zapisnike o saslušanju svjedoka Adama Mesara (list 93 i 94, 130-132, 156 i 157), zapisnike o saslušanju svjedoka Mirjane Šimić (list 95-97, 134 i 135), zapisnike o saslušanju svjedoka Bože Grgića (list 98, 128 i 129), zapisnike o saslušanju svjedoka Marijana Markovića (99-102, 133), medicinsku dokumentaciju za Adama Mesara (list 159-186) i nalaz vještaka dr. Zlatka Maksimovića,

4) da se protiv okr. Branka Stankovića produlji pritvor temeljem čl. 102. st. 1. toč. 1. ZKP-a.

O b r a z l o ž e n j e

Činjenično stanje sadržano u dispozitivu optužnice temelji se na rezultatima provedenog istražnog postupka, a sadržani u istražnom spisu Županijskog suda u Osijeku br. Kio-209/02.

Saslušan tijekom istrage okr. Branko Stanković je iznio u svojoj obrani da je do siječnja mjeseca 1991.godine radio u policiji u Osijeku kada je umirovljen, a živio je u stanu u Vukovarskoj ulici br. 189. U srpnju mjesecu bio je primoran odseliti se u Srbiju u mjesto Bogatić, gdje se nalazio kod jednog prijatelja sve do listopada mjeseca 1991.godine kada se i iz toga mjesta morao iseliti. Vratio se u Republiku Hrvatsku na teritorij Baranje u mjesto Darda i to na osnovu javnog poziva tzv. "JNA". Po dolasku u Dardu prijavio se u Štab TO i bio raspoređen u tzv. "Miliciju SAO Krajine" gdje je obavljao posao inspektora te milicije. Obavljajući taj posao dobio je zadatak da istraži priču koja je kružila po Dardi da Adam Mesar ima sakrivenu veću količinu oružja. Na taj način je i upoznao Adama Mesara, a to je bilo u studenom mjesecu 1991.godine, kada je obavio prvi razgovor s njim u kući njegovog punca Bože Grgića. Budući se Adam Mesar tada nalazio na slobodi, a učestala su ubojstva civilnog stanovništva nesrpske nacionalnosti po Dardi, da bi pomogao Adamu Mesaru predložio mu je da ga provede u stanicu milicije i tamo zadrži zbog njegove sigurnosti, tako da je ostala ispitivanja obavio u samoj stanici. Tvrdi da je ispitivao Adama 5-6 puta, nakon čega je slučaj zaključio utvrdivši da isti osim 2 puške ručne izrade, drugog oružja nije imao. Prilikom ispitivanja nije tukao Adama Mesara, osim na zadnjem ispitivanju, nakon što su pronađene 2 puške, vrhovima prstiju udario ga po licu samo zato što mu je ovaj lagao za puške. Drugog maltretiranja nije bilo. Prilikom tog zadnjeg ispitivanja prisutan je bio i Zoran Rujević, milicioner iz Beograda, a na radu u Dardi i tom prilikom je ovaj rukom uhvatio Adama za donju čeljust, također revoltiran Adamovim laganjem, ali mu nije gurao palicu u usta, niti na bilo koji drugi način ga maltretirao. Nakon što je zaključio slučaj Adama Mesara poslije više nije vidio. Tvrdi da prilikom saslušanja Adama Mesara nije na bilo koji način fizički ga maltretirao.

Saslušan kao svjedok ošt. Adam Mesar je izjavio da je nakon pada Baranje i mjesta Darda zatečen u osnovnoj školi zajedno sa drugim braniteljima i zajedno sa djelatnicima policije zarobljen i odveden u sabirni centar u Jagodnjak. U Jagodnjaku se nalazio oko mjesec i pol dana, nakon čega je prebačen u zatvor u Dardu, a koji je bio u sklopu stanice milicije, u kome se nalazio sve do 4.travnja 1992.godine. Dok se nalazio u zatvoru u Dardi, u Dardu su došli i neki bivši milicajci srpske nacionalnosti, a među njima je bio i Branko Stanković i Zoran Rujević. Od toga vremena ispitivali su ga samđ njih dvojica. Takvih ispitivanja bilo je 10-15, svakih 5 do 6 dana. Prilikom ispitivanja svaki puta je dobio papir i olovku sa već napisanim pitanjima. Ukoliko Stanković ili Rujević nisu bili zadovoljni napisanim odgovorima bio je fizički maltretiran od njih i to na način da je bio udaran gumenom palicom po leđima, glavi i rukama, a Stanković bi ga udarao šamarom po ušima. Poslije svakog takvog udarca šamarom u predijelu ušiju padao je sa stolice i potekla bi mu krv iz ušiju. Jednom prilikom mu je Rujević gumenu palicu gurnuo kroz usta u grlo, kada je pomislio da će se ugušiti. Također ga je jednom prilikom Stanković udario željeznom šipkom obloženom plastikom preko leđa, kojom prilikom se šipka od udarca savila, a on je pao na pod. Tvrdi da je prilikom svakog ispitivanja bio udaran i jedva se poslije toga mogao kretati. Kao posljedica udaraca Stankovića po njegovim ušima, danas mu je oslabljen sluh.

Iz iskaza svjedoka Marijana Markovića proizlazi da je sredinom mjeseca studenog 1991.godine, pristupio tzv. miliciji SAO krajine i da je u stanici milicije u Dardi tada zatekao i Branka Stankovića. Također poznaje i Adama Mesara, i poznao mu je da ga je Branko Stanković u više navrata ispitivao. Jednom prilikom je i vidio kada je Branko Stanković vodio Mesara na ispitivanje u prostoriju za ispitivanje, nakon čega je čuo bolne povike Adama Mesara iz te prostorije. I sam Adam mu je kasnije pričao da ga je Stanković tukao.

Iz iskaza svjedoka Mirjane Šimić i Bože Grgića proizlazi da je okr. Branko Stanković u više navrata dolazio u kuće u kojima su prebivali, vršio premetačine, ispitivanja i psihički ih maltretirao.

Iz nalaza medicinskog vještaka iz ORL I Cervikofacijalne kirurgije proizlazi da je vještak obradom dostupne dokumentacije i pregledom ošt. Adama Mesara utvrdio naprsnuće bubnjića kao posljedica udaraca dlanom po ušima oštećenog, a što je daljnja posljedica obostrano oštećenje sluha od 23%. To oštećenje, odnosno stanje sluha je konačno i nije moguće poboljšati.

Obzirom na izneseno smatram da je okr. Branko Stanković svojim postupcima, a posebno psihološkim i fizičkim maltretiranjem ošt. Adama Mesara prekršio pravila Međunarodnog prava, odnosno za vrijeme okupacije postupao prema civilnom stanovništvu suprotno odredbama čl. 3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12.kolovoza 1949.godine, te suprotno odredbama čl. 4, 5, 13. i 17. Dopunskog protokola uz rečenu Konvenciju od 12.kolovoza 1949.godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (protokol 2) i na taj način počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH, pa stoga ovu optužnicu smatram opravdanom i na zakonu osnovanom.

Također smatram opravdanim prijedlog da se okrivljenom Branku Stankoviću produlji pritvor temeljem čl. 120. st. 1. toč. 1. ZKP-a, jer postoji opasnost da bi puštanjem iz pritvora napustio teritorij Republike Hrvatske i postao nedostupan pravosudnim organima vlasti, budući da na teritoriju Republike Hrvatske nema mjesto prebivališta, a i uhićen je po nalogu suda od 19.travnja 1999.godine.

Prilog: spis Kio-209/02

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Miroslav Bušbajer

